

Lišajský OBŠŤASTNÍK

Říjen
2011

HOLIZDA VRBOVEC

Neoficiální sraz Lišajů ve vinném sklípku ve Vrbovci se opět vydařil

**Už troubějí ...
ve sklípku Jeleni**

Králici si opět zadupali...

Tentokrát usnul i sklepmistr...

Otvor lásky byl naštěstí vodorovně!

Návod: Jak otevřít lahev bez vývrtky?

Příkladetelka Inka a její kamínka ...

Proč vzal pingpongový stůl za své?

Kompletní průvodce večírkem!

SKLÍPEK OPĚT PŘIVÍTAL LIŠAJE S OTEVŘENOU NÁRUČÍ (A DEMIŽONY)

MOTTO: Život je příliš krátký na to, abychom pili špatné víno!

Návštěvní exkurze do Vrboveckého sklípku, spojená jednak s ochutnávkou a jednak konzumací jistého (více než malého množství) lahodného moku, se stala tradiční neoficiální a hlavně dlouho očekávanou akcí. Okamžik "O" nastal 15.10.2011 v 17:00 hod. LIČ.

Rosťa chce, abychom měli MOTTO neustále na očích!

A je to tady!

Návštěvní exkurze do Vrboveckého sklípku, spojená jednak s ochutnávkou a jednak konzumací jistého (více než malého množství) lahodného moku, se stala tradiční neoficiální a hlavně dlouho očekávanou akcí.

Některým Lišajům od prvních návštěv tohoto sklípku začala proklatě narůstat spotřeba vín všeho druhu a tím pádem netrpělivě očekávají další a další návštěvy. Lišaj totiž, ačkoliv nakupuje neustále větší množství vín, tak je vždy již několik měsíců před další návštěvou naprosto "nasuchu". Jen nevím, zda z nás má sklep mistr Rosťa velkou radost. Poslední dobou si totiž s námi musí připadat, jako kdyby dodával své víno do nějakého velkého nákupního řetězce.

Očekávání...

Lišajové se pochopitelně těší do Vrbovice nejen za skvělým vínem, ale taktéž za skvělou krmí a výbornou zábavou. O bříška Lišajů se tradičně starají šikulové Šikulovic. Jirka již dlouho před každým dalším sklípkem pracně vymýšlí, čím by rozdráždil chuťové pohárky přítomných Lišajů. Předem jsme věděli, že nás pochopitelně čekají tradiční obligátní sklípkové klobásky, nicméně jsme byli všichni napnuti, čím nás Jirka překvapí tentokrát. A překvapení to opravdu bylo! Ale pojďme raději začít pěkně od začátku.

Hromadný odjezd z Brna

Sraz před odjezdem do Vrbovice jsme měli v sobotu 15.10.2011 v Brně na výjezdu

z města na Ěmfauce (ÖMV). My jsme vyráželi jako pokaždé z brněnského Hradu, kde jsme byli na vládní neoficiální návštěvě paní prezidentky. Ve sklípkový předvečer zde totiž tradičně absolvujeme přípravný předsklípkový trénink.

Již na Ěmfauce bylo jasné, že se protáhne zábavní část programu, neboť jsme zjistili, že Jelen řídí svého tranzitního mazlíka (kterého kromě Petky vytěžovali Šikulovic, Zedkovic a Gregáčovic Lišaji). Jak sám poznamenal, není nad to, když dorazí na místo strážlivý. Zkušenosti z minulých akcí totiž ukazovaly, že pokud dorazí do Vrbovice s dvoupromilovým náskokem (viz pár plzniček cestou plus návdavkem pár slivovic u Gregáčů), večírek pro něj začíná zpěvem písně "Jébali saldaty ..." zatímco jindy se touto písní pomalu končí.

A jsme na místě...

Díky velké objízdce jsme dorazili do Vrbovice o něco později. Pepeho s Pavlou naštěstí čekání na nás neomrzelo. Na Pepem bylo evidentně vidět (což následně sám potvrdil), že v pátek absolvoval nějakou "great party" s krásným optimistickým

Klobásky byly MĚNAMKOVÉ. . .

sobotním výhledem. Opět jsme se ubytovali v objektu bývalého vykřičeného domu (že by zlí jazkykové??). Ještě před ubytováním stačila Yvonnka rychlým chvatem složit pingpongový stůl.

Yvonnce překázal pingpongový stůl. . .

Jelen brisně vyřešil svůj hlavní problém a oknem odložil své dvě záchranné ranní plechovky Plzně (stejně jako loni) na balkon, ačkoliv již z loňska věděl, že ráno se tam vyskytují dva nevině vyhlížející psi - vlčák a rotvajler (prozradím vám, že to nakonec dobře dopadlo).

Konečně ve sklípku

Rosta nás přivítal ve svém sklípkovém vinném zařízení opět s otevřenou náručí. Z kamínek, které již z dálky zdravily příkladatelku Inku, se šířilo teplo rodinného krbu. Začal přípravný cvrkot.

Příkladatelka Inka

Nejen vínem živ je člověk

Archivní víno otevřel Tomáš kombinačkami s vrutem

Jako na drátkách se jali všichni, kdo přivezli něco na zub, připravovat své pamlsky. Oči jen přecházely při pohledu na ty hory jídla, které se na "stolečku prostříse" vršily. Všechno jídlo vypadalo stejně dobře, jako to nakonec chutnalo - boží zážitek. No pohledte na fotodokumentaci. Kromě úžasných klobásek a skvělého uzeneho se na stole objevily Jirkovy překvápkové rolády (kuřecí, vepřová a hovězí).

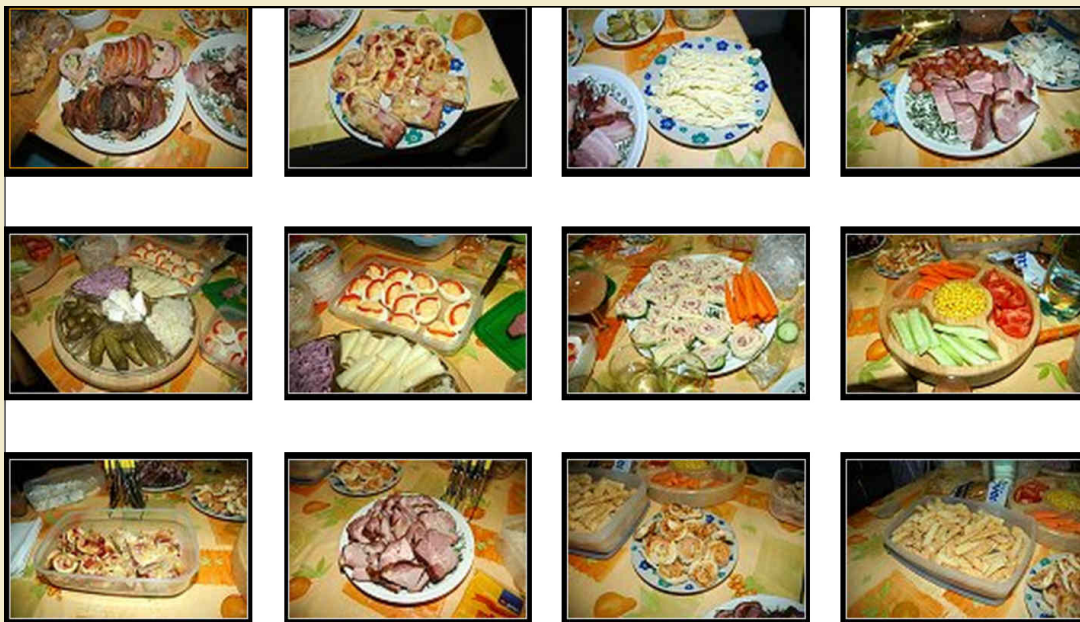
Kromě masových záležitostí nesměly na stole chybět i pochutiny, nad kterými by zaplesalo srdce i kdejakého vegana (např. kukuřice, okurky, rajčátka, mrkvička) resp. poměrně snášenlivého vegetariána (vajíčka, sýry, pomazánky, ...)

Ochutnávka

Začalo se pochopitelně burčákem mnoha chutí, vůni a barevných odstínů - bezva. Následně jsme se přesunuli do zadní části sklípku, kde jsme začali od nejsušších bílých vín. Jelen se zavázal k tomu, že tentokrát nebude mít k ochutnávce žádných průpovědek typu: "Tohle víno je nějaké sladší ..." atd. Ochutnávka byla boží. . . Rosťa byl stejně jako obvykle mírně nervózní, neboť byl jeho odborný vinný výklad neustále přerušován výbuchy Lišajského smíchu - důsledku vtípků a poznámek různého druhu a "hrubosti zrna". Nejvíce zřejmě pobavil Pepeho vtípek o dotazu synka, luštičích křížovku, na otvor lásky na čtyři. Vzhledem k tomu, že to bylo naštěstí vodorovně, tak to byla k otcově velké

Netopýr?

Žrádlo - moře žrádla. . .

úlevě - ústa. Pavla pochopitelně nemohla zůstat pozadu a bavila nás svými vtipnými grimasami a různými pózami (no prý ji bo-lela záda).

Ochutnávkové překvapení

Uprostřed ochutnávky se mezi námi se slovy: "Já už mám chuť!", objevila i přeza, která si byla (po včerejším předsklípkovém tréninku) na chvíli zdrímnout v Jelenově mazlíkovi. Následně dorazili i Michal s Alešem a Bárrou.

Ochutnávka je v plném proudu

něna až po okraj, a jednak proto, že část osazenstva měla potřebu ochutnat i všechny burčáky. Mezitím, co se plnily nádoby lahodným mokem, tak nahore začaly postupně zaznívat první kytarové akordy - Michal s Alešem začali chystat společnost na druhou sklípkovou fázi. Tom s Barunkou odcházejí předčasně. Na evidentně střízlivém Tomovi je znát spánkový deficit, způsobený tím, že v poslední době vstává s kuropěním do práce (chodí na 6:00 hod).

Včera Tulamorka, dneska burčáček - no nějak to dopadne. . .

Usnul nám sklep mistr

Druhá fáze vypukne v okamžiku, kdy se Rosta chopí své harmoniky. To dokáže Lišaje opravdu rozpumpovat. Hra-

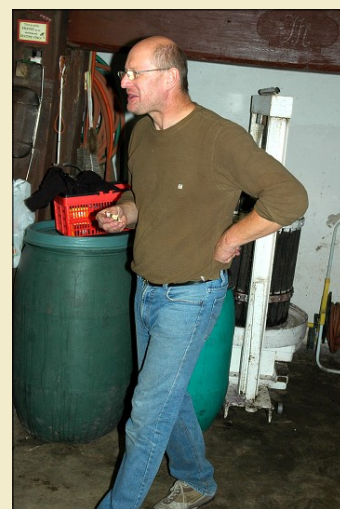
ní na harmoniku je tentokrát naneštěstí velmi únavné - harmonika má poškozený mých. Po chvíli hraní je potřeba si chvíli odpočinout. Nějak se nám ten odpočinek protáhnul. Chvíli se bavíme představou, že se sklep mistr nad ránem probouzí sám v opuštěném sklípku a zjišťuje, že nákup lahodných vín Lišajům zatím nevyúčtoval. Naštěstí se jedná o veskrze zdravý spánek, jehož cílem je zotavit organismus a připravit jej na okamžik, kdy bude třeba Lišaje ze sklípku odvést do hotelu, který je "relativně velmi blízko" (ačkoliv je to kousíček, tak se může cesta nad ránem docela protáhnout). No ještě se k tomu odjezdu ze sklípku za chvíli vrátíme.

Budou dnes dupat králíci?

Jirka téměř přišel o hlas. Evidentně při přípravě krmě pro Lišaje někde prochládnul a v průběhu ochutnávky jeho hlas evidentně překrývá výrazný chrapot. Začínám mít pomalu strach, že snad dnes nakonec ani nebude zpívat resp. nepodpoří při zpěvu Jelena, což mů-

No comment. . .

Sirotek (sklepmistr Rosta) je naše mámal

Captain Morgan?? Reklama na víno?

Ačkoliv Rosta naplánoval závěrečnou ochutnávku burčáků, tak se po ochutnávce vín většina osazenstva přesunula nahoru "do patra". Nahore probíhala "čekačka" na okamžik, kdy se natočí všechny nádoby, které do sklípku přivážíme - a není jich málo. A co víc, postupně nádob přibývá, až mám strach, že časem dojedeme do Vrbovce s cisternou.

Druhá fáze se oddaluje

Tentokrát se čekačka dost protáhla. Jednak proto, že přešrl nádoby ne a ne být napl-

Studánka. . .

že způsobit tóninový kolaps řady písní.

Králíci opět dupali

Moje obavy se naštěstí nenaplnují. V okamžiku, kdy zaznívají první akordy písně "Jak vám dupou králíci", Jirkův hlas nabývá na kvalitě a společně s Jelenem vystupuje do popředí a spolu gestikulující předvádějí svorně Boba s Bobkem (nevím, který z nich je Bob a který Bobek) - nejznámější králíky z klobouku.

Sesterský duospánek. . .

Králíci dupali o 106. . .

Přicházejí na řadu zpěvníky

Do sklípku podle mne patří lidovky - mám je moc rád a rád je hraju, i když asi ne moc dobře. Snažím se však nedostatky kvality kompenzovat nadšením. Speciálně pro Vrbovecký sklípek jsem sestavil novou edici Lišajského zpěvníku, který obsahuje zejména lidovky. Přidal jsem tam i pár sprostónárodních písní - ty v určitém okamžiku mohou zpěváky přivést do toho správného varu. Zpěvníky se setkaly s ohlasem - pochválil mi je dokonce i Luboš, a to je panečku nějaký zpěvák. No některé písničky se podařily více, některé vůbec, ale důležité bylo to, že všichni měli možnost chytit hudební múzu pevně za pačesy.

Spánek je základní životní potřeba

Když se podíváte do Lišajského fotoalba, tak si dozajista všimnete, že v různých spánkových pozicích (zejména pozice čtenář a hvězdář, nevidím žádného supermana ...) vidíte nadprůměrně mnoho Lišajů. Kromě Inky - tj. jakési "klasiky" (jak to nazval Tomáš K.) vidíte spát řadu Lišajů, kteří běžně na akcích nespávají. V jednom případě dokonce můžeme vidět krásné sesterské spánkové DUO. Nutno poznamenat, že za spánkovou epidemii je zodpovědná zřejmě i absence průběžné zábavy. Ta byla způsobena pracovními přesčasy čerpačů vína. Ti totiž běžně ve společnosti udržují dostatečné decibely na to, aby usnul jen velmi unavený (nebo naprosto hluchý) jedinec (no možná i znuděný).

Tak pomalu abychom šli. . .

Když už bylo jasné, že se zábava znovu nerozproudí, rozhodli jsme se, že je na čase zaplatit outratu a přesunout se na hotelovou základnu. Rosta usoudil, že vlastně vůbec nic nevypil, takže nás všechny v mazlíkovi vlastně v klidu může odvést. I přesto, že část osazenstva již v tu chvíli zřejmě spinkala ve svých hotelových postýlkách (takže nás nebylo až tak moc), tak nás bylo na to, abychom odjeli všichni naráz pospolu, docela dost - možná až příliš. No nakonec jsme se tam narvali. Po chvíli se mi podařilo zbavit mazlíkovo přední sklo ledového závoje a mohli jsme vyrazit. Všichni jsme si mysleli, že Rosta pojedě nejméně frekventovanou cestou, ale to Rosta ne! Aby nemusel couvat, tak to vzal hezky po státní. No nevím, co by se stalo, kdyby nás cestou zastavil nějaký zvědavý "příslušník". Naštěstí vše dobře dopadlo a ani jsme se nenadáli a byli jsme na hotelovém parkovišti. Zde jsme se rozloučili se sklepemistrem Rostou s tím, že na něj budeme vzpomínat. Jelen na něj vzpomínal hned ráno, ale k tomu se ještě vrátím.

S prázdnými sudy to ještě šlo. . .

U snídaň. . .

Vzhledem k tomu, že to nikdo nad ránem "nepřepálil", vstávali všichni docela v pohodě. Někteří (kdo jiný než Jelen) dokonce nemohli ani dospat a dobývali se do baru ještě před osmou hodinou ranní. Dokonce nebylo ani třeba otáčět nějaké Jégmajstrové léčící rundy. Když jsme dorazili na snídani, tak měl Jelen v sobě kromě té plechovkové balkónové Plzně už i nějaké to pívko a pomalu začínal jevit. Yvonnka se po příchodu Gregáčů pídila po tom, jak se v noci dopravili na hotel. Vzhledem k tomu, že se vedle Gregáčů tísnila na sedadle mazlíka, tak to vyznělo poněkud komicky. Měl jsem v tu chvíli velkou radost, že mne nepostihla stejná sviňa amnézie jako posledně a vše jsem si sám dobře pamatoval.

Yvonnka při odjezdu opravdu seděla vedle Gregáčů

Jelenovo rozčarování

Jelen nechce věřit tomu, že po příjezdu na parkoviště nebylo nikoho, kdo by jeho mazlíkovi zabouchnul dveře. Zběžná kontrola ukázala, že se nic neztratilo. Zatímco Jelen úpěl při představě ztráty vysílačky a dalších součástí výbavy vozu, my ostatní kontrolovali své nádoby s cenným obsahem. Jirkovi se málem kousla pumpa při představě, že by nějakého siláka napadlo přeložit kompletně celý vinný náklad na jiný automobil a to včetně několika jeho nerezových miláčků. No naštěstí mají v této oblasti všichni vína zřejmě plné zuby (nebo byli od noci až do rána všichni zalezlí ve sklípku) a ani vysílačku nikdo nepotřeboval, takže bylo nakonec vše OK.

Tak nasedat a frčíme domů

Holizda! Přistě nashle.

Poté, co jsme si všichni nalozili své poklady do svých vozů, a poté co Jirka rozdělil zbytek klobásek a uzeného, jsme se rozloučili a s vidinou dalšího brzkého setkání na Drakiádě se rozjeli do svých domovů. Díky všem aktérům za účast - pěkně jsme si to užili. Já jen při odjezdu doufám, že nám těch našich 60 litrů vína vydrží co nejdéle. Obávám se, že životnost bude spíše jepičí - už teď je pěkných pár litříků v "Dža". No přistě to ve Vrbovci zase doplníme! Tak nashle! Už se na nás Rosta těší! My se taky těšíme!

Lišaj'